

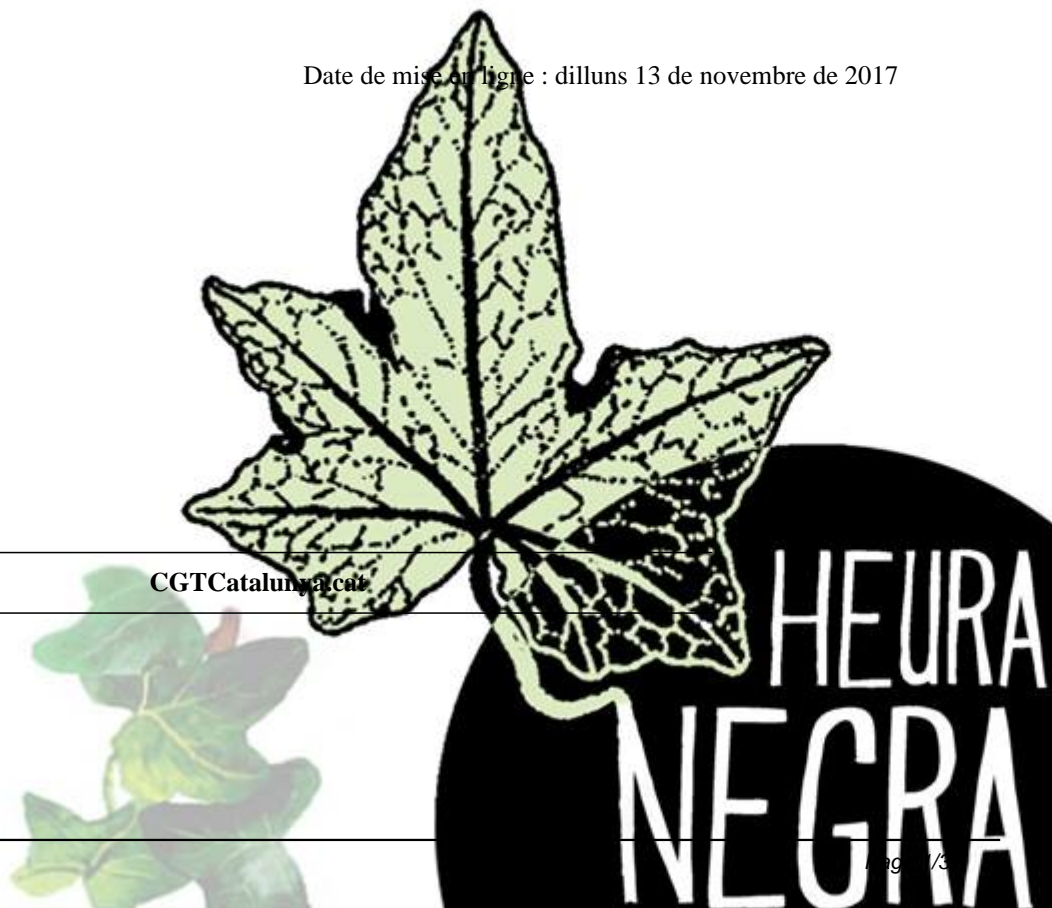
Extrait du CGTCatalunya.cat

<http://cgtcatalunya.cat/spip.php?article12669>

Entrevista a Iru Moner, membre d'Heura Negra: "A Vallcarca tenim un problema persistent d'habitatge"

Date de mise en ligne : dilluns 13 de novembre de 2017

CGTCatalunya.cat

Iru Moner, membre d'Heura Negra, Assemblea Llibertària de Vallcarca, Barcelona:

"A Vallcarca tenim un problema persistent d'habitatge"

"Si volem propiciar un canvi hem de treballar en espais transversals i populars lluny dels espais de confort activistes"

Parlem amb Iru Moner, membre d'Heura Negra, Assemblea Llibertària del barri de Vallcarca de Barcelona. Malgrat que també seria molt interessant tenir una conversa amb ell sobre el moment sociopolític català que es viu aquests mesos, ens agradaria centrar el focus en el 'micro' i deixar el 'macro' només com a un cert context.

► **Iru, podries pintar una mica com seria la realitat social, entorn, dificultats, del barri de Vallcarca per a algú que no el conegui?**

La realitat social del barri no deixa de ser la típica d'un barri treballador de Barcelona. Els problemes són la temporalitat, inseguretat i sous baixos dels treballadors, aguditzant-se en les dones i/o gent jove. També podem afegir que tot i ser un barri amb mala fama, patim un problema estructural d'habitatge. Degut a la pressió immobiliària dels barris del centre i Gràcia està fent que molta gent busqui pis a Vallcarca i els preus han patit una pujada considerable.

Per altra banda està el caos urbanístic que es el regalet que ens va deixar la bombolla immobiliària a l'esclatar el 2008. Potser, el símbol de Vallcarca dels darrers 10 anys són els solars.

► **Has mencionat un problema estructural de vivenda. Podries aprofundir una mica en quins cognoms i quins interessos ho van permetre?**

Explicat ràpid i sense avorrir, el que va passar és que la constructora Nuñez y Navarro, aprofitant un pla urbanístic que afectava gran part del barri, amb connivència de l'administració, va anar comprant sol a un preu molt baix, amb dos propòsits: un aconseguir doblar la inversió ràpidament a través de expropiacions i dos un cop acabat el pla construir edificis per les classes mitges altes i forrar-se tot gentrificant el barri. El problema va venir amb la «crisi» que el 2009 va aturar tota la jugada.

Tot i així tenim un problema persistent d'habitatge. Tot dit de memòria però el salari mitjà al barri està al voltant dels 1000Euros i aquest darrer trimestre la mitjana del lloguer ja estava pels 830 i pico, si li sumem el cost dels subministraments, ens trobem que un treballador ha de gastar quasi el 100% del sou en mantenir un sostre digne. La desposseïció de les classes populars està servida, i aquí tenim dues batalles assegurades, o pugem els sous i aturem la inseguretat laboral o fem que els lloguers baixin i els contractes s'allarguin.

► **En quins projectes concrets d'intervenció veïnal està participant l'Assemblea Llibertària de Vallcarca? Heu pogut establir lligams amb, diguem-ne, sectors del barri no tan polititzats?**

La gent que formem o hem format part d'heura estem a diferents projectes com la comissió d'habitatge, l'espai comunitari la Fusteria, la AAVV, però sobretot estem treballant a l'Assemblea de Vallcarca. Una assemblea nascuda al caliu del 15M però que ara té més vocació de AAVV a l'estil dels 80. Allà estem intentant que el nou pla urbanístic de Vallcarca, a part de ser molt maco, ecològic i sostenible, sigui popular, sigui assequible per a «milleuristes» i precàries. Tot plegat ho hem fet dibuixant i proposant un pla popular, que podríem dir que el que vol aconseguir és un barri amb forts lligams comunitaris on l'obrer pugui viure dignament. En aquest camí ens hem trobat amb tot tipus de gent. Gent gran, espais culturals, les AMPES de les escoles, classes mitges-altes que volen un barri museu i ecològic... En aquest sentit fa uns mesos vam poder reunir gent molt diversa del barri per a tirar un mur de 10m a terra i construir-ne un de nou un metre al cantó per tal de fer efectiva una reivindicació veïnal d'eixamplar una vorera. Urbanisme d'acció directa.

►

Com va ser aquest apropament entre espais amb dinàmiques de funcionament, i segurament codis, diferents?

És profundament més enriquidor que trobar-se amb els de sempre. Et fa tocar de peus a terra, et fa baixar del món de les idees i et fa veure la política social amb una perspectiva molt més profunda i complerta. Si volem propiciar un canvi hem de treballar en espais transversals i populars lluny dels espais de confort activistes. Amb el Poble, amb la gent.

▶ **Heura Negra forma part d'un microcosmos del món llibertari que, no sé si és la paraula adequada, va apostar per 'sortir' d'espais autoreferencials per a esdevenir un model d'anarquisme amb voluntat d'actor social de primer ordre a Catalunya. Això implica obrir-se i mullar-se, i la primera conseqüència inevitable és l'enfrontament amb contradiccions. Com veieu aquesta aposta a data d'avui?**

No crec que siguem de primer ordre ni molt menys. Però després de les traumàtiques experiències de coordinadores varies i el "bajon" post crisi-vagues-15M vam apostar per treballar únicament al barri, traient les idees llibertàries de la marginalitat i adequant-les al context i necessitats del moment. Contradiccions n'hem tingut moltes, sobretot en la negociació amb l'administració, i caure varies vegades en els seus enganys, però a dia d'avui crec que la gent d'esquerres del barri ens respecta i compten amb nosaltres com actor polític.

▶ **Al final acabem parlant del macro, oi? D'altra banda, també està havent una certa efervescència en l'activitat (més vagues, intervenció més activa, provar coses noves) i moviments entorn diferents organitzacions anarcosindicalistes, no sé si de forma anàloga com passa en altres moviments socials. Tens aquesta percepció? Com es podria seguir millorant en la intersecció de l'activisme social i el sindical?**

El que estem analitzant últimament, és que com a grup de 10-20 persones, podem incidir en la realitat d'un barri de Barcelona, però per a incidir en l'agenda política d'un país com Catalunya, o per a doblegar una empresa gran com Telefònica o un sector com el turístic, és necessita una organització a escala més gran, que et doni capacitat operativa i comunicativa a nivells més grans. I per això necessitem crear un moviment popular ampli i fort, que englobi des dels sindicats revolucionaris al moviment veïnal, passant pels estudiants i els jubilats, que enxarxi des del moviment per l'habitatge a la defensa del territori i els serveis públics, tot sota paràmetres de lluita de classes però sense sectarismes. Potser així podrem fer-nos respectar.

▶ **Doncs moltes gràcies, si vols dir algunes darreres paraules a l'afiliació de la CGT de Catalunya, endavant.**

Que li diria a l'afiliació de CGT? A la CGT i al conjunt del poble... Doncs li diria que aquest món funciona gràcies a nosaltres, als nostres caps, mans i espatlles. Si nosaltres parem tot s'ensorra. No ho oblidem mai. Salut i gràcies a vosaltres.

* *Entrevista publicada al núm. 196 de la revista Catalunya*